

160
384/3
611

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΣΕΠΤΟΥ
ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
τῆς Εὐαγγελιστρίας

Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε Οὐρανο
Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ψαλλομένη τῇ 30 Ἰανουαρίου ἑορτὴν τῶν Τριῶν
Μεγάλων Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, ὅτε ἑορτάζο-
μεν καὶ τὴν εὑρεσιν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκδίδεται χάριν εὐλαβείας
ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου καὶ Πνευματικοῦ Πατρὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

Ἱερέως καὶ ἀφημερίου τοῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.

Μεγαλυνάριον

Ἐκθαμβος ἀσπάζεται Γαβριήλ, ἑκθαμβος λαμβάνει
ἡ Παρθένος τὸν ἀσπασμόν, πῶς ὁ Θεὸς Λόγος κα-
τῆλθε βροτοθῆναι τοῦ Κτίστου, προσκυνοῦμεν τὴν
συγκατάβασιν.

ΑΘΗΝΑΙ 1925.

Θεοτόκε Παρθένε χαῖρε Κεχαριτωμένη, Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

30 Ἰανουαρίου. Τῶν τριῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ τῆς εὐρέσεως τῆς ἐν Τήνῳ Νοῷ τῆς Εὐαγγελιστρίας Εἰκόνας. Ἀπολ. τῶν Ἱεραρχῶν ἡχ. α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίει, δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρήτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίαν νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὴν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶττιαν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς εὐρέσεως τῆς Εἰκόνας τῆς Θεοτόκου. Ἦχ. Α'.

Πληθὺς ἡ τῶν Τηνέων, ἐν ὧδαῖς εὐφημήσωμεν, ἡμῶν τὴν πολιούχον καὶ τοῦ κόσμου προστατίδα. Πηγὴ γὰρ ἱαμάτων νῦν ἡμῖν, ἡ πάνσεπτος ἀνεύρηται Εἰκὼν, τῆς ἀχράντου Θεοτόκου· διό περ ἅπαντες ταύτῃ ἀναδοθήσωμεν : Χαῖρε τῶν σὲ τιμώντων ἡ ἐλπίς, χαῖρε ἡμῶν τὸ καύχημα, χαῖρε ἡ ρυσαμένη, τῆς κατάρας τὸ ἀνθρώπινον.

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων ἡχος β'. Τοὺς ἀσφαλῶς

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσον· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ

πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου...

Κοντάκιον τῆς εὐρέσεως ἡχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς

Τῇ Θεοτόκῳ τῷ Ναῷ νῦν προσδράμωμεν, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν αὐτῆς προσκυνήσωμεν, ἐκ κατωδύνου κράζοντες καρδίας αὐτῇ· πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι ἐπηρείας καὶ βλάβης. ὁρατῶν ἀπάντων τε, καὶ ἐχθρῶν ἀεράτων, τῇ σῇ σκέπῃ πίπτει ἐν θερμῇ προσπεφευγότας πανάμωμε Δέσποινα.

Μεγαλυνάρια τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Τοῦ Δαβὶδ σφειδόνην τὴν τρίπλοκον τῶν πατέρων κλέος, καὶ τοὺς πύργους τῆς πίστεως, Βασίλειον τὸν Μέγαν, σὺν Γρηγορίῳ πάντες, τὸν θεῖον Ἰωάννην ἀνευφημήσωμεν.

Τῆς εὐρέσεως τῆς Θεοτόκου.

Σήμερον ἡ κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ χαῖρε προσφωνεῖ ὁ Ἀρχάγγελος διὰ σὺν αὐτῷ σεῖ βόωμεν Παναγία χαῖρε βροτῶν εὐλογημένη, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον Εὐαγγελίστριαν.

Δεῦτε Τήνιοι πολῖται νὰ πανηγυρίσωμεν Εὐρεσιν τῆς Θεοτόκου, ὅλοι νὰ ὑμνήσωμεν. Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε Οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀκολουθία.

Τῆς ἐν Τήνῳ Εὐρέσεως τῆς Πανσέπτου καὶ Ἀγίας Εἰκόνης τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Τῇ 29ῃ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἀφ' ἐσπέρας
Εἰς τὸ Κύριε Ἐκέκραξα.

Ἰστώμεν Στίχους σί' καὶ ψάλλομεν Προσόμοια γ' τῆς Εὐρέσεως τῆς Εἰκόνης· ἡχος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγματίων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ ἐν ἀγαλλιάσῃ ἀλαλάξωμεν πάντες, ᾠμασιν ὑμνοῦντες πνευματικοῖς. Τὴν ἀγνὴν Θεομήτορα ὅτι ἀνέδειξε σήμερον εἰς ἡμᾶς, τὴν πανσέβαστον εἰκόνα αὐτῆς.

Ἡ τοῦ ἡλίου μὲν θεὰ ἡδεῖα πέφυκεν, ἀλλ' ἡδυτέρα ταύτης, ἡμῖν δέδεικται ἡδὴ, πᾶσι τοῖς Τήνιοις, ἡ τῆς Σεπτῆς καὶ ἁγίας εἰκόνης σου, Παρθένε μήτηρ Κυρίου, ἣν εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντες ἀσπαζόμεθα.

Φύλαττε Δέσποινα τοῦ κόσμου τοὺς τὸν Σεπτὸν σου Ναόν, ἐγγηγερότας τοῦτον καὶ συντρέχοντας πόθῳ, ψυχῆς τε καὶ καρδίας πρὸς τὴν αὐτοῦ καλλόνην καὶ λαμπρότητα, σώζουσα πάντας ἐκ πάσης ἐπιδρομῆς τῶν βαρβάρων καὶ κακώσεως.

Εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Δόξα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ νῦν· τῇ· Εὐρέσεως ἡχος πλ. Β'.

Σήμερον οἱ εὐσεβεῖς συνελθόντες, ἐν τῷ σεπτῷ Ναῷ τῆς Θεοτόκου, θερμῶς πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσωμεν. Παρθένε ἀγνή, ἡ τῶν Οὐρανῶν ὑψηλότερα, καὶ τῶν Χερουβεὶμ ἐνδοξότερα ἅπαντας διαφύλαττε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, τοὺς προσκυνοῦντας

εὐλαβῶς τὴν σὴν εἰκόνα, ἣν ἐν Τήνῳ παραδόξως ἀναδείξασα, εὐηγγελήσω τῆς Ἑλλάδος τὴν Σωτηρίαν. Παντάνασσα πανύμνητε, λύτρωσαι πάντας τοὺς πιστοὺς τῆς δουλείας βαρβάρων καὶ δόξης αἰωνίου ἀξίωσον.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Εἰς στίχον προσόμοια ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σου νεκρόν.

Ὅτε ἐκινήθη καθ' ἡμῶν, δούλων τῶν πιστῶν σου Παρθένε, ὁ τυραννεύων δεινῶς, λέων ὡς βρηχώμενος, φόβον πολλοῖς ἐμποίων καὶ ὡς τίγρις ὠμότατος, ζητῶν ἀπολέσαι, γένος ἐλευθέριον, λαὸν Ὁρθόδοξον, τότε σὺ ἀγνή Θεοτόκε, ἐδειξας ἡμῖν σὺν εἰκόνα ῥώμην καὶ χαρὰν πᾶσι παρέχουσαν.

Στίχ. ἀκουσον θύγατερ.

Ἦδη ἀξιούται ἀληθῶς, Τήνος ἡ περιβλεπτός νῆσος διαφερούσης τιμῆς, ὅτι τεθησαύριστα μέγα κειμήλιον, ἐκ τῆς γῆς ἀνατείσασαν ἁγίαν εἰκόνα, τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος, χαρᾶς τὸ σύμβολον. Ὅθεν καὶ δεινῶν πολλῶν λύσιν, δι' αὐτῆς τυγχάνουσα χαίρει καὶ πανηγυρίζουσα εὐφραίνεται.

Στίχ. τὸ πρόσωπόν σου λειτανεύουσιν.

Πάντας τοὺς τὴν θείαν καὶ σεπτὴν σου ἀσπάζομένους εἰκόνα, πίστει καὶ πόθῳ ἀγνή, σκέπασσον καὶ περιφροῦρησον, τῶν ἐχθρῶν τὰ στρατεύματα, καὶ πάντα τὰ τούτων καθ' ἡμῶν βουλεύ-

ματα διασκηδάζουσα, ὥπως ἐλευθέρως βιῶντας ἐν εἰρηνικῇ πολιτείᾳ, ὕμνοις ἀσιγήτοις σὲ γαίρομεν.

Δόξα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Καὶ νῦν. ἤχος π'. Α'.

Ἐξέσπευε σήμερον ἡ πάνσεπτος Εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, τὴν χαρὰν ἡμῖν πᾶσι μηνύουσα, καὶ πρὸς πανήγυριν παιδρὰν, τῶν Ὁρθόδοξων τὰ πλήθη συνάγουσα. Ἀπαντες σὺν χαρμονικῶς τῇ ἀειπαρθένῳ, ὡς ὁ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε κεχορηγμένη, χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸν τρισάγιον· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον

ἤχος Α'. Τ. ὁ λίθου σφραγισθέντος.

Πληθὺς ἡ τῶν Τηνίων ἐν ᾧδαῖς εὐφημήσωμεν, ἡμῶν τὴν πολιούχον, καὶ τοῦ κόσμου προστατίδα. Πηγὴ γὰρ λαμάτων νῦν ἡμῖν, ἡ πάνσεπτος ἀνεύρητε Εἰκὼν τῆς Ἀχράντου Θεοτόκου. Διόπερ ἅπαντες ταύτην ἀναδοήσωμεν. Χαῖρε τῶν σὲ τιμώντων ἡ ἐλπίς. Χαῖρε ἡμῶν τὸ καύχημα. Χαῖρε ἡ ῥυσσάμενη τῆς κατάρας τὸ ἀνθρώπινον.

Δόξα τοῖς τρεῖς μεγίστοις φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος. Καιὼν. Πληθεῖς ἡ τῶν Τηνίων ἐν ᾧδαῖς εὐφημήσωμεν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ 30 Ἰανουαρίου εἰς τὸν Ὁρθρὸν Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν τὸ κάθισμα τῶν Ἀγίων. Δόξα καὶ νῦν. Τῇ εὐρέσεως ἤχος Δ'.

Πανέμνητε Δέσποινα Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,

Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειράγαυε πιστῶν ἢ ἀντί-
ληψις, ῥῦσαι πάντες κινδύνου, πάντες τοῦ προσ-
κυνοῦντας, πίστει τὴν Σὴν εἰκόνα, παραδόξως φα-
νεῖσαν εὐαγγελιζομένης Ἑλλάδος λύτρωσιν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν Κάθισμα τῶν Ἀγίων.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος Δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ἀγνή, αἴφνης ἰδόντες τὴν μορ-
φήν, τοῦ ἀγγέλου Γαβριήλ, εὐαγγελίζοντος χα-
ράν, οἱ ἀνωρύττοντες, ἐπὶ πινακιδίου. Ὅθεν ἐν
τῇ γῇ ἐρευνήσαντες, ἅπαντες σπουδῇ ἀνεκάλυ-
ψαν, ὡς θησαυρὸν κρυπτόμενον Εἰκόνα τὴν Σὴν,
Πανάμωμε Δέσποινα. Ταύτην λαβόντες εὐσεβο-
φρόνως πόθῳ πάντες τιμῶμεν.

Μετὰ τὸν πολυέλεον τὸ κάθισμα τῶν Ἀγίων.

Δόξα καὶ νῦν ἦχος Δ'. Ἐπεφάνη σήμερον.

Ἐορτὴν χαρμώσουνον ἡ νῆσος Τήνος ἑορτάζει
σήμερον ἐν τῇ εὐρέσει τῆς Σεπτῆς Εἰκόνας σου,
Θεόνυμφευτε, ἐγκρυπτομένης τῇ γῇ ὡς θησαύρι-
σμα.

Εἶτα: ὁ καιὼν τῶν ἁγίων καὶ ἀφ' ἑκτῆς ᾠδῆς
τὸ Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Θεοτόκου τῷ Ναῷ νῦν προσδράμωμεν, καὶ
τὴν εἰκόνα τὴν αὐτῆς προσκυνήσωμεν, ἐκ κατωδύ-
νου κράζοντες καρδίας αὐτῇ, πάσης ἡμᾶς λύ-
τρωσαι ἐπηρείας καὶ βλάβης, ὁρατῶν ἀπάντων τε
καὶ ἔχθρῶν ἀοράτων. Ἐν τῇ σῇ σκέπῃ πίστει
θερμῇ προσπεφευγότες, πανάμωμε Δέσποινα,

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πάνσεπτον εἰκόνα Μαρίας τῆς Παρθένου
τὸ χαῖρε ὑπὸ τοῦ Γαβριήλ εὐαγγελιζομένης, πρε-
σβυτικῆς εὐλαβῆς κατ' ὄναρ χρηματισθεῖσα, διετά-
ξατο πιστοῖς ἀναζητῆσαι, πολλοῖς ἔτεσιν ἐν γῇ τε-
θαμμένην, καὶ Ναὸν περικαλλῇ τῇ Θεοτόκῃ ἀνε-
γεῖραι. Σπουδῇ δὲ στίφῃ Τηνίων τὴν γῆν ἀνωρύ-
ξαντες, οὐκ ἐψεύσθησαν τῆς ἐπαγγελίας, ἀλλ'
ἔτυχον οὐ ἀνεζήτουν, θερμῶς ἀναδυσάμενοι πόσον
ἡμᾶς τοὺς πίστει προσκυνοῦντάς σε, πανάμωμε
Δέσποινα.

Μηνολόγιον τοῦ Ἰανουαρίου εἶτα: τῷ αὐτῷ μηνί
τριακοστῇ ἑορτάζομεν τὴν εὐρεσιν τῆς Ἀγ. καὶ θαυ-
ματουγοῦ εἰκόνας τῆς Θεοτόκου, ἡ ἐν τῇ νήσῳ Τήνῳ
παραδόξως δι' ὀπτασίας ἀνεφάνη.

Στίχ. Ἐκ γῆς προφαίνει Θεοτόκου σεπτὴν εἰκόνα
εὐαγγελίσασα Ἑλλάδα ἐλευθερίαν.

Τριακοστή, εἰκὼν θεία ἀνεφάνη αὕτη, διδοῦσα πᾶσι
τοῖς ὀρθοδόξοις χαρὰν καὶ σωτηρίαν.

Ταῖς τῆς Παναχράντου Μητρὸς, τῶν Τριῶν
Ἱεραρχῶν καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων πρεσβείαις,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡμᾶς ἐν δμνοῖς καὶ εἰρη-
νικῇ καταστάσει διαφύλαξον καὶ τῆς οὐρανίου σου
βασιλείας ἀξιώσον, ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον.

Χορεύει καὶ ἀγάλλεται, Τηνίων δῆμος σήμε-
ρον, καὶ ἐν φαιδρᾷ πανηγύρει τὴν Εὐρεσιν ἑορτά-

ζει εικόνας Σῆς, πανάμωμε, χαρὰς φερούσης σύμβολα, πᾶσι τοῖς κινδυνεύουσιν ὑπὲρ πατρίδος πασχούσης καὶ πίστεως ὀρθοδόξου.

Εἶτα: τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν· εἶτα τὸ παρόν.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Δῆμος Τηνίων σήμερον, ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, ἐν τῇ θείᾳ Εὐρέσει, εικόνας σου τῆς ἁγίας. Διὸ καὶ πάντες κράζωμεν, σῶσον ἡμᾶς ὦ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἶνους Ἰστώμεν στίχους σι', ἤχος Δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν τῇ εἰκόνι σήμερον τῆς θεόπαιδος καὶ γὰρ ἐκ γῆς πεφανέρωται, ἡμῖν ἀκαλλάττουσα νοσημάτων καὶ παθῶν, χαλεπῶν τοὺς προστρέχοντας μετὰ πίστεως, τῷ ναῷ τῆς ἀχράντου Θεοτόκου, καὶ πιστῶς αὐτῇ βρῶντας· σῶσον ἡμᾶς παναμώμητε.

Εἰς τὴν πόλιν συνέλθετε, ἱερέων ὁ Σύλλογος, τῶν Τηνίων πίστει τὰς χεῖρας αἶροντες, καὶ τὴν ἁγνὴν θεομήτορα, ἐν ὕμνοις γεραίροντες, ἀναδείξασαν ἡμῖν, τὴν εἰκόνα τὴν πάνσεπτον, αὐτῆς σήμερον, δ' ἥς πάντας ἐγείρει ἀνακράζουσιν, ὦ Παρθένε ἡμᾶς σῶζε ἐκ πολέμων κακώσεως.

Τὰς βουλὰς διασκεδάσον, καὶ τὰ ἔργα ματαίωσον, τῶν ἐχθρῶν τῆς ποιμένης σου παναμώμητε, καὶ γὰρ λαὸς ὑπερούσιος, ὑπάρχουμεν Δεσποινά, τοῦ υἱοῦ Σου καὶ Θεοῦ, καὶ αὐτῇ πεπιστεύκαμεν, καὶ ἐλπίζωμεν, τῶν δεινῶν ἡμᾶς πάντας ἀπάλ-

λαξαι, τῶν παρόντων καὶ μελλόντων, τῇ σῇ - ρε - σθείᾳ πανύμνητε.

Εἶτα Γ'. τῶν Ἱεραρχῶν. Δόξα, τῶν Ἱεραρχῶν.
Καὶ νῦν, ἤχος Β'.

Εὐρραίνου πόλις ἡ Τήνος καὶ χόρευε, ἀγαλλομένη τῷ πνεύματι, ὅτι σοὶ ἔωρον πολύτιμον, ἡ εἰκὼν τῆς Πανάγνου δεδωρήται. Ὑψώσον τοῖνον φωνὴν τῇ Θεοτόκῳ ὕμνον ἀναπέμπουσα, καὶ παρ' αὐτῆς αἰτουμένη τῶν δεινῶν λύτρωσιν, βίον καθάρου, καὶ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη. Πληθὺς ἡ τῶν Τηνίων, ὡς ἔχει ὁπιοθεν· καὶ ἐφεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Τὸ κοινωτικόν. Τὸ πρόσωπόν σου λειτουργοῦσιν οἱ ἁγιοὶ τοῦ λαοῦ σου. Ἀλληλουῖα καὶ ἀπόλυσις.

Τάξις διὰ τὴν τέλει (τῆς εὐρέσεως) τῆς παρούσης εορτῆς τῇ 29 Ἰανουαρίου ὥρα 2 μ. μ. ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων Τήνου συνοδείᾳ τῶν διδασκάλων των περιέρχονται ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ἐδοῦς τῆς Τήνου ψάλλοντες τὸ ἑξῆς:

Δεῦτε Τήνιοι πολῖται νὰ πανηγυρίσωμεν, εὖρεσιν τῆς Παναγίας μας ὅλοι νὰ ὑμνήσωμεν, Τί χαρμῆς ἡμέρα εἰς ὑμᾶς ἀνέτειλεν, καὶ ἐκ σπλάγχχνων γῆς ἁγίας, ἡ εἰκὼν ἀνέθορεν. Δεῦτε κλίνομεν τὸ γόνυ στὴν Παρθένον ταπεινῶς, εὐλογίας νὰ μᾶς δίδῃ δεηθῶμεν εὐλαδῶς.

Οὕτω δὲ ψάλλοντες καταλήγουν ἔξωθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὅπου τὰ πλήθη τῶν Τηνίων εἶνε συνηθροισμένα ἐν ἀναμονῇ τὴν 2 1)2 μ.μ. κρούονται ὅλοι

οὐκ ὀνόμαζοντες τοῦ Ναοῦ χαρμωσύνως, προπορευομένων δὲ τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων καὶ ἱεροφαιτών, 2 ἱερεῖς ἀφοῦ ποιήσωσι 3 μετανοίας ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ εἰκονοστασίου, ἀναλαμβάνουσιν ἀμφοτέρωθεν τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα καὶ ἐν κατανύξει ψάλλοντες: τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν καὶ τό: Ἄλλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, μεταφέρουσιν αὐτὴν εἰς τὸν κάτω ναὸν (τὸν τῆς εὐρέσεως), ὅπου ἀπεθέτουσι τὴν Ἁγ. Εἰκόνα ἐπὶ τοῦ εἰκονοστασίου, ποιήσας δὲ ὁ προεστὼς εὐλογητὸν ἄρχεται ὁ ἐσπερινός, ὡς προσείρηται ὁπισθεν.

Τὴν δὲ 30ὴν Ἰανουαρίου πάλιν τὴν 2 μ. μ. ἄρχονται οἱ μαθηταὶ περιερχόμενοι τὰς ὁδοὺς καὶ ψάλλοντες τό: Δεῦτε Τήνιοι ποιεῖται νὰ πανηγυρίσωμεν κ.τ.λ. καταλήγουσι καὶ πάλιν ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ, ὅπου τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν ἐν ἀναμονῇ νὰ ἴδῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ τὴν Παντάνασσαν τοῦ κόσμου. Τὴν 20^η μ. μ. ἀκριβῶς κρούνται χαρμωσύνως ὅλοι οἱ κώδωνες τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, εἴτα: ἄρχεται ἡ πομπὴ διὰ τὴν περιφορὰν τῆς Ἁγ. Εἰκόνης, ἀνὰ τὴν πόλιν τῆς Τήνου, προπορεύονται οἱ μαθηταὶ τῶν σχολῶν ἐν σώματι, ἀκολουθοῦν τὰ ὀλόχρυσά ἐξαιτέρυγα μετὰ τῶν φανῶν. Ἔπονται ἐν σάκῳ οἱ ἱεροψάλται· εἴτα οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἱεροδιάκονοι μετὰ τὰς χρυσοῦφάντους στολὰς αὐτῶν. 2 τῶν ἱερέων φέρουσιν ἐπὶ χεῖρας τὴν Εἰκόνα τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ, ἣν περ στοιχοῦσιν ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἐκνύμων ὅλοι οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐφορευόντες τὸν Ἱερὸν Ναόν, φέροντες ἅπαντες πολυφώτους λαμπάδας ἀνὰ χεῖρας. Εἴτα: ἔπεται τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν. Ψάλλο-

μένου δὲ τό: Πληθεῖς ἡ τῶν Τηνίων ἐν ὁδοῖς εὐφημήσωμεν· διερχομένη ἡ λειτανία διὰ διαφόρων ὁδῶν καταλήγει εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Τήνου ὅπου ψάλλεται δέησις ὑπὲρ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἀγωνιζομένου στρατοῦ καὶ πάντων τῶν ἐν αἰχμολοσίᾳ καὶ θλίψει εὐρισκομένων ἀδελφῶν ἡμῶν· εἴτα ψάλλεται ἡ β'. φήμη. Ἄρχεται δὲ ἀνερχομένη ἡ πομπὴ τὴν ὁδὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας πρὸς τὸν Ναὸν ἐνθα καταλήγει εἰς τὸ ἀριστερὸν περίπτερον τοῦ Ναοῦ ὅπου εὐρίσκονται οἱ Τάφοι τῶν ἀειμνήστων εὐρητῶν καὶ κτιτόρων τοῦ Ναοῦ, ὡ· καὶ οἱ τάφοι τοῦ ἀρχιερέως Γαβριὴλ καὶ τῆς μοναχῆς Πελαγίας, ἐστεφανωμένοι μετὰ δάφνης· Ἐκεῖ σταματᾷ ἡ Εἰκὼν. Ὁ Ἱεροδιάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς· καὶ ὁ προεστὼς ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῶν ἀειμνήστων εὐρητῶν καὶ κτιτόρων τοῦ Ἱεροῦ τοῦτου Ναοῦ. Ψάλλεται δέ: τὸ Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν καὶ εἰσέρχεται ἡ Εἰκὼν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν, φερόμενη ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ τοποθετεῖται εἰς τὸ Μέσον τοῦ Παγχρύσου Ἱεροῦ Εἰκονοστασίου καὶ περικυκλοῦντες αὐτὴν πανταχόθεν ἄρχονται ψάλλοντες εἰς ἴχον βαρὺν τό:

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν. Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεῖρὶ ἀμεινῇ, χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως. Φωνήθη τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντος ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω. Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ ου ου ου ου ου ου.

Εἴτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς θυμιατὸν θυμιατὸν σταυροειδῶς τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα καὶ ποιήσαντες μετάνοιαν ἀσπάζονται ἐν ἱερῷ κατανύξει τὴν ἁγίαν Παρθένον καὶ

εἰσελθόντες εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλο-
γητὸν καὶ ἄρχεται πάλιν ὁ ἔσπερος νὸς τῆς 31ης Ἰανου-
αρίου, συνοδευόμενος μὲ τὰ πρῶτα 3 στιχηρὰ τῆς
εὐρέσεως ὧς προεῖρηται ὀπισθεν καὶ οὕτω τελευτᾷ ἡ
τόσον κατανυκτικὴ καὶ πάγκολος αὕτη ἑλετὴ τῆς εὐ-
ρέσεως τῆς πανσέπτου εἰκόνας, ἥς ταῖς ἁγίαις πρε-
σβείαις, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν Ἐλέησον
καὶ σῶσον πάντας ἡμᾶ. Ἀμήν.

Υ. Γ. Ἐρρανίσθη ταύτην χειρογράφως ἀπὸ τὸ
λειμωνάριον τῆς Παναγίας μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου ἀντι-
τύπου τῆς παρουσίας ἀκολουθίας, ἀπάντων ἐξηντηλη-
μένων ἤδη, καὶ ἀφιερουῖμεν ταύτην εἰς τὸν Σεβ. πνευ-
ματικὸν πατέρα μου αἰδεσιμώτατον Γεώργιον Α.
Βουτέρην, ἐφημέριον ὁσίου Μελετίου Ἀθηνῶν.

Κλίνατε γόνυ εὐλαβῶς, πρὸ τοῦ Ἀγίου Τόπου
Ἐνθ' ἀνευρέθ' ἡ πάνσεπτος εἰκὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀνευρέθη κατὰ τὸ ἔτος 1823 τῇ 30 Ἰανουαρίου
Ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην
αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἑορτάζομεν ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοὶ τὴν ἑορτὴν
τῆς Εὐρέσεως τῆς Εὐαγγελιστρίας ὅπου συνέβη τὸ
ἔτος 1823 εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐφάνη
ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ κατ' ὄναρ, εἰς ἀπλοῦν γέροντα
κηπουρὸν ὀνόματι Μιχαὴλ ὧς ἑτῶν 80 δεικνύων τὸ
μέρος αὐτὸ ὅτι πρέπει νὰ σκάψῃ καὶ ἐκεῖ θὰ εὕρῃ
τὴν Ἀγίαν τῆς εἰκόνα, καὶ οὕτω πράξας ὁ εὐλαβὴς
γέρων ἔκαμε γνωστὸν εἰς τοὺς συγχωροῦς του, καὶ
ἀμέσως ἤρχισαν τὰ ἔργον καὶ σκάπτοντες εὗρον
μερικὰ ἀρχαῖα τοῦβλα, ὅπου ἔκτισαν φοῦρνον· ἐκτί-
ζετο καὶ ἐπιπτε ὅπου ἦλθον μὲ τὸν ἐργολάβον εἰς
τὸ δικαστήριον μὴ θέλων ὁ ἰδιοκτήτης νὰ τὸν πλη-

ρώσῃ, ὅπου ὁ γέρων Μιχαὴλ εὐλαβὴς εἰς τὰ θεῖα ἐκή-
ρυττε, ὅτι εἰς τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ ἐφάνη ἡ Παναγία
καὶ τοῦ εἶπε πῶς εἶναι σπῆτι ἰδικόν της. ἀλλὰ ἐφά-
νησαν ὧς λῆρος τὰ λόγια τοῦ γέροντος. Πάλιν ἐφάνη
ἡ Θεοτόκος λίαν πρωτὶ Κυριακῆς κατὰ μῆνα Ἰούνιον
1822 εἰς ἐνάρτεον Καλογραῖαν ὀνόματι Πελαγίαν εἰς
τὸ ἄνωθεν μοναστήριον γυναικεῖον, καὶ τῆς λέγει.
Νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸν Σταματέλον Καγκάδην, εἰς τὸν
ἄρχοντα τοῦ τόπου νὰ τοῦ εἰπῇς, ὅτι εἰς τὸ κτήμα
τοῦ Ἀντωνίου Δοξαρά εὐρίσκεται ἡ Εἰκὼν μου, καὶ
νὰ πάρῃ ἐργάτας νὰ σκάψῃ, καὶ θὰ τὴν εὕρῃ, καὶ νὰ
ἐπιστατήσῃ ὁ ἴδιος νὰ μοῦ ἀναγείρῃ μεγαλοπρεπὴ
Ναόν. Ἐξύπνησε ἡ Μοναχὴ, καὶ διελογίζετο τὸ δρα-
μα αὐτὸ καὶ ἔπεσεν εἰς προσευχὴν νὰ τὴν φωτίσῃ
ὁ Θεός καὶ δὲν εἶπε τίποτε εἰς κανένα. Καὶ μετὰ 7
ἡμέρας ἄλλην Κυριακὴν ἐφάνη ἡ Παντάνασσα Παρ-
θένος, καὶ μετὰ ἄλλην Κυριακὴν ἐκ τρίτου καὶ τῆς
εἶπεν. Ὑπάγε ὧς σοῦ εἶπον καὶ ὑπάκουσον. Τῆς
λέγει ἡ Μοναχὴ. Πόθεν θέλω δυνηθῆ νὰ κάμω τοι-
οῦτον λαμπρὸν ναὸν ὧς σὺ λέγεις. Ἐγὼ θέλω οἰκο-
νομήσῃ τὰ πάντα λέγει ἡ Θεοτόκος. Λέγει ἡ μοναχὴ
ποία εἶσαι Κυρία μου ὅτι μὲ προστάξεις τοιαῦτα.
Ἀπεκρίθη ἡ Θεοτόκος. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν με-
γάλην, ἀκούσασα ἡ μοναχὴ ἐφώναξεν. Αἰνεῖτε οὐρα-
νοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἐγερεῖται ἡ μοναχὴ, ἐπῆγε εἰς τὴν Ἑγουμένην
καὶ τῆς εἶπε τὸ ὄραμα, γνωρίζουσα ὅμως ὅτι ἦτο
πολὺ εὐλαβεστάτῃ ἐπίστευσεν εἰς τὰ λεγόμενα αὐτῆς,
καὶ καλέσασα τὸν κύριον Καγκάδην διηγήθη τὸ δρα-
μα αὐτό, ὅπου ἔγεινε καὶ γνωστὸν εἰς τὸν Ἀρχιερέα
τῆς νήσου Γαβριήλ, ὅπου ἔμεινεν τότε ἐκεῖ. Ὁ δὲ
Ἀρχιερεὺς ἐγνώρισεν ὅτι ἦτο ἔμφασις νοερὰ ψυχῆς

καὶ ἐκάλεσεν τὸν γέροντα κηπουρόν, καὶ ἄλλους προ-
κρίτους τῆς νήσου κληρὸν καὶ λαὸν καὶ τοὺς διηγεί-
ται το ὄραμα τῆς μοναχῆς καὶ οὕτως ἐξέδωκεν ἐγ-
κύκλιον εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς Τήνου, παρακι-
νῶν νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως τὸ ἔργον, καὶ οὕτω ἐγένετο.
Κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον ἔτος 1822 ἤρχισεν ἡ ἀνα-
σκαφή, ὅπου σκάπτοντες εὗρον παλαιὰ ἐρείπια ναοῦ
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, σκάπτοντες πλησίον
εὗρον φρέαρ χωρὶς ὕδωρ βαθὺ 12 ὀργυιῆς ἐκεῖ δὲν
εὗρέθη ἡ Εἰκὼν, καὶ ἄφισαν τὸ ἔργον.

Ἀμέλησαν τὸ ἔργον ἀλλὰ ἡ θεία δίκη τοὺς ἐτιμώ-
ρησεν, ἔπεσεν πανώλης εἰς ὅλην τὴν νήσον, ὅπου
ἀπέθνησκον ἀδιακόπως, ἐσκέφθησαν ὅτι ὀργὴ τοῦ
Θεοῦ εἶναι, ἐπανέλαβον τὴν ἐργασίαν μὲ μ-γάλον
ζῆλον καὶ προθυμίαν, ὅπου εὗρόντες τὴν θαυματουργ-
γὸν εἰκόνα τῆς Εὐαγγελιστρίας τὴν 30 Ἰανουαρίου
ἐορτὴν τῶν 3 Ἱεραρχῶν τὸ ἔτος 1823, ὅπου ἡ εἰκὼν
τῆς Θεοτόκου ἦτο κατακεκαυμένη ὑπὸ τοῦ πυρός,
καὶ κεκαλυμένη ὑπὸ τῆς γῆς, τὸ μῆκος εἶναι 2 σπι-
θαμαί, καὶ πλάτος μία, ἀμέσως ἐγινε γνωστὸν παντοῦ
καὶ ἦλθον ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς εἰς προσκύνησιν,
τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Εὐαγγελιστρίας,
Ὅπου ἡ θεία χάρις τῆς Παντανάσσης μητρὸς δια-
φυλάττει ἡμᾶς. Ἀμήν.

Δέσεις εἰς τὴν ἀειπάρθενον Θεοτόκον Μαρίαν

Στίχοι κατ' Ἀλφάβητον.

Ἀχραντε Μητροπάρθενε Θεόνυμφε Μαρία,
τῶν προσεχόντων σοι πιστῶς, ἐλπίς καὶ σωτηρία.
Βασίλισσα πανσέβαστε κόρη εὐλογημένη,
ἡ ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν μόνη ἐκλελεγμένη.
Γλῶσσα θνητῶν ἀδυνατεῖ, ὅσον ἂν προσπαθήσῃ,
τὸ θεῖον μεγαλεῖον σου, ἀξίως νὰ ὑμνήσῃ.

Δυνάμεις, Κυριότητες, Θρόνοι καὶ Ἐξουσίαι,
ἀρχάγγελοι, καὶ αἱ λοιπαὶ ἄνω Ταξιαρχίαι,
Ἐκεῖναι ἀνυμνοῦσι σε, Παρθένε κατ' ἀξίαν
τὴν μόνην ἐν ταῖς γυναιξίν, ἁμεμπτον Παναγίαν.
Ζωῆς ἡ Μήτηρ καὶ πηγὴ νοσοῦντων θεραπείαι
τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, πτωχῶν παρηγορίαι.
Ἡ πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπη καὶ προστασία,
ἄγρυπνος ἀντίληπτο α, πρόθυμος ὁδηγία.
Θρόνε ἡλιοστάλακτε καύχημα ἱερέων,
διάδημα πολύτιμον, καὶ δόξα βασιλέων.
Ἴδε Ἀγνή, ἐπίσκεψον, ἴασαι τὰ δεινὰ μου
ἐξάλειψον Παντάνασσα τὰ ἀνομήματά μου.
Κλῖνον τὸ οὖς σου, πρόσδεξαι, ἡν δουλικὴν λατρείαν
ἦν σοι προσφέρω Δέσποινα μὲ ταπεινὴν καρδίαν.
Λάμπρυνον Πανύμνητε, ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν,
ζοφώδη καταντήσασαν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.
Μήτηρ ἡ ἀπειρόγαμος ἀστέκτου τὸ δοχεῖον,
πύργε χρυσοπλοκώτατε, ἀπείρου τὸ χωρεῖον.
Ναοὶ ὑψίστου ἅγιοι καθέδρα βασιλέως,
λυχνία εἰς' ἐπτάφωτος, καὶ τῶν παρθένων κλέος.
Ξένον καὶ ἀκατάληπτον, τοῦ τόκου σου τὸ θαῦμα.
τῶν μὲν Ἀγγέλων χαρμονὴ τῶν δὲ δαιμόνων
[τραῦμα]

Ὅρος τὸ ἀλατόμητον Ἀγγελε εὐφροσύνης,
ἀστήρ ἐμφαίνων Ἥλιον τὸν τῆς δικαιοσύνης.
Πολυαμμάτων χερουβὶμ σὺ ἡ τιμιωτέρα,
ἐξαπτερούγων Σεραφεῖμ σὺ ἡ ἐνδοξοτέρα.
Ροὴν θερμῶν δακρύων μου δέξαι μετ' εὐμενείας,
Παραμυθίαν πέμψον μοι, μήτηρ ἐπισκεπίας.
Σῶσον με ἀπολλύμενον, τάχιον ὥς πρεσβείαν.
πεσόντα με ἀνόρθωσον σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν.

Τῇ μητρικῇ σου Πάναγνε, χρωμένη παρρησία,
ὕπερ ἐμοῦ τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον Κυρία.
*Υψος τοῦ δυσανάβητον, κλίμαξ ἡ οὐρανία,
βίθος τὸ δυσθεώρητον, τυφλῶν ἡ βακτηρία
Φῶς καταυγάζον τὰς ψυχάς, λιμὴν τῆς σωτηρίας,
Ταμεῖον ἀεξάντλητον στοργῆς καὶ εὐσπλαχνίας
Χαῖρες νυμφῶν ὁλόφωτε, ὑπερενδοξασμένη.
βάτος ἡ ἀκατάφλεκτος, Πύλη ἡ κεκλεισμένη.
Συχῆς βεβήλου ἔκφροσιν, καὶ ρυπαρὴς καρδίας,
μὴ ἀπορρίψης ἀνοιξόν, θύραν τῆς μεανοίας.
*ὦ μῆτερ ὑπερύμνητε, θησαυρῖσμα ἀνείας
ἀξιώσόν με εὐσπλαχνε δικαίων τῆς χορείας.

Ὁ Εὐαγγελικὸς Νόμος.

Μὴ ὀργισθῆς κατ' ἀδελφοῦ, μὴ τὸν περιφρονήσῃς
ἂν εἶναι καὶ ἐλάχιστος, καὶ μὴ τὸν ἐξυβρίσῃς.
*Ἄν ἔχῃ τίς τι κατὰ σοῦ, ἀτίκως καὶ δικαίως
συνδιαλάττου μετ' αὐτοῦ, προθύμως καὶ ταχέως.
Πρὸς ἡδονὴν ἀθέμιτον, μὴ ἔβλεπε μηδόλως,
ἀλλὰ νὰ βλέπῃς πάντοτε σωφρόνως καὶ ἀδόλως,
*Ἀπόφευγε πᾶν σκάνδαλον ὧποῦν εἰς ἁμαρτίαν,
ἔτι τὸ ὄμμα σου αὐτό, τὴν χεῖρα τὴν ἰδίαν.
Τὴν συζυγίαν ἱεράν, οὐδὲν τὸ διαλύον,
πλὴν ὅταν καταπατηθῇ, ἡ πίστις τῶν συμβίων.
Μηδένα ὄρκον ὁμνε, ἀλήθειαν ὁμίλει,
μὴν ἔχῃς ἄλλα εἰς τὸν νοῦν καὶ ἄλλα εἰς τὰ χεῖλη
Εἰς τὸν κακὸν διὰ κακοῦ μηδόλως ἀντιτάσσου,
καὶ δάνειζε, καὶ πάρεχε ἀφθόνως τ' ἀγαθὰ σοι
*Ὡς ὁ πατήρ σου ὁ Θεός, καὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἔτι,
διὰ νὰ γείνῃς τέκνον του ἀγάπα κ' εὐεργέτης.
Νὰ ἐλεῇς ἐν τῷ κρυπτῷ, μὴ πρὸς τὸ θεαθῆναι,
σὲ βλέπει ὁ Θεὸς αὐτός, μισθαποδότης εἶναι.
Προσεύχου μὴ βαττολογῶν, μὴ θέλων ἐπιδείξει

ἀρκεῖ τὰς πόλεις τῆς ψυχῆς, πρὸ τοῦ Θεοῦ ἡ ἀνοξίη.
Συγχώρει, καὶ παρὰ Θεοῦ συγχώρησιν εὐρίσκεις,
εἰ δ' ἄλλως ἀσυγχώρητος, ἀφεύκτως ἀποθνήσκεις.
Νησιεύων ἔσο ἡλίκαρι, καὶ κατιφῆς μὴ εἶσαι,
ἀνθρώπων δόξαν ἀνζητῆς, τῆς ἐκ Θεοῦ στερεῖσαι.
Θησαυρίζε ἐν οὐρανῷ, οὐκ εἰς γῆν, καὶ οὕτως
αἰώνιος καὶ ἀσφαλής, θα σοὶ ἀνέστη πλοῦτος.
Τῆς ἀνωθεν δόξης ἐπιμελοῦ ἐν πρώτοις,
ὁ νοῦς σου ἅς βλέπῃ ὕψω, οὐκ εἰς ἐν τυφλώτῃ.
*Φίλος Θεοῦ καὶ Μαμωνᾶ μὴ γίνεσαι ἐπίσης,
ἴαν τον ἓνα ἀγαπᾷ, τὸν ἄλλον θὰ μισήσῃ.
Μὴ βασανίζῃς τὴν ψυχὴν, ἀνωφελῶς σπαραττων, μὲ
τὰ μερίμνας τῶν φθαρτῶν, τροφῶν καὶ ἐνδυμάτων.
Θὰ ἔχῃς ὅ,τι χρήσιμον, ἂν πρῶτον φίλος γίνῃς,
τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ.
Μὴ κατακρίνῃς ἐπειδὴ Θεοῦ δικαιοσύνη
θὰ κρίνῃ ἕκαστον, καθὼς αὐτὸς τοὺς ἄλλους κρίνει.
*Ἐργάζου εἰς διόρθωσιν αὐτὴς μὴ σου μᾶλλον,
καὶ ὅταν οὐ διορθωθῇς, διώρθωνε καὶ ἄλλον.
Τὰ τίμια εἰς εὐσεβεῖς κ' ἐμπίστους χιτρακτῆρας,
νὰ ἐμπιστεύσῃς, οὐκ εἰς ἀναξίον χεῖρας.
Καὶ ζῆτει παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ σῶμα μὴ παύσῃς,
ἐπιδιώκων τὰ καλὰ, καὶ θὰ τὰ ἀπολαύσῃς.
Δὲ τοὺς ἄλλους πράττε σύ, αὐτὴ εἶν' δικαιοσύνη,
πᾶν ὅ,τι θέλεις διὰ σὲ νὰ πράττωσιν ἐκεῖνοι
Να βαίνῃς τὴν στενὴν ὁδόν, καὶ οὐκ εἰς τὴν εὐρείαν,
ἄγαι ἢ μὲν εἰς ὀλεθρον, ἡ δὲ εἰς σωτηρίαν.
Προσέχων ἀναγνώριζε καὶ φεῦγε πάντα πλάνον,
ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ τῶν σαπρῶν τὴν φύσιν του μακ-
[θάνων.
*Ἄν σεαυτὸν ἀπαρνηθῇς καὶ τὸν Σταυρὸν σου αἴρῃς,
καὶ τῷ Χριστῷ ἀκολουθῇς, αἰώνια θὰ χαίρῃς.

Εὐαγγελίζεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ψάλλοντας σοι ἀλληλούϊα. Ἦχ. Δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ εὖν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῃ βοήσωμεν χαῖρε Κεχαριτομένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον Ἦχ. πλ. Δ'.

Τῇ υπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Τρισάγιον. Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον Ἦχος γ'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

**Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.**

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν λέγων. «Ἀναγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε». Καὶ πάλιν. «Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐ-

τῷ». Καὶ πάλιν. «Ἴδεὺ ἐγὼ καὶ τὰ παῖδια, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ εὖ τὰ παῖδια κακαινόντο σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτοὺς παραπληροῦς ματέοχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τοὺτους, ἔσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆ ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτοὺς πειρασθεῖς, δύνανται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆται. Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον λειτουργίας. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ γυνὴ Ζαχαρίου καὶ περιέκρυθεν ἑαυτὴν μηνῶν πέντε λέγουσα. Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ δναιδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ Ἀγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς Περθέγον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς Παρθένου Μαρίας. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἀγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ εἶη ὁ ὁσπασμὸς

οὗτος· Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ Μαριὰμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ· Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα Ἰησοῦν, οὗτος ἔσται μέγας καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ· εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἀγγελον Πῶς ἔσται τοῦτο ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σε· διὸ καὶ τὸ γενώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον, κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, καὶ αὐτὴ συνειληφύῖα Υἱὸν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριὰμ· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἀγγελος.

Εὐχὴ εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον

Δέσποινα πάντων Δέσποινα, καὶ πάντων ἀνωτέρω
Καὶ πάντων ὑπερέχουσα, τῶν ἀνω στρατευμάτων.
Ἀνασσα πάντων Ἀνασσα, Μητροπάρθενον κλέος
τὸ στήριγμα τῶν εὐσεβῶν, τὸ φῶς τῆς Οἴκου-
[μένης..
Ἡ προστασία τῶν πιστῶν, ἡ Γέφυρα τοῦ κόσμου
τῶν Ἀποστόλων ἡ χαρὰ καὶ τῶν Ἀγγέλων δόξα,

Τῶν προφητῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν δικαίων πάντων
Ὅσιων τὸ ἀγαθόν, Ἀγίων ἡ ἐλπίδα.
Ὁ πυργὸς ὁ χουσόπλοος, ἡ πόλις ἡ Ἁγία
Θρόνε ἡλιοστάλακτε, καθέδρα βασιλείας,
Ἀσπὶς Παναμώμητε ἄφθορε Παναγία.
Ἀπηλτισμένων ἡ ἐλπίς, καὶ θάλασσα πλεόντων
Ἀδικουμένων βοηθός, καὶ τῶν Ὅσιων πάντων.
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν σε, καὶ πάντες προσκυ-
[νοῦμεν
Ἐκτεινον χεῖρα κρατικὴν, καὶ φύλαξον τὸν κόσμον.
τοὺς ἱερεῖς εὐλόγησον, τοὺς σὲ ἱεουργοῦντας
Τοὺς μοναχοὺς ἐλέησον, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας
Τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς τοὺς σὲ παρακαλοῦντας
Ταὺς ἀσθενεῖς θεράπευσον, ἐν ᾧ τοῦ θανάτου
Τοὺς βασιλεῖς εἰρήνευσον, τοὺς ἐν τῷ παλατίῳ
Τεῖνον ἡμᾶς ἀξίωσον, ἰδεῖν τὴν βασιλείαν
Τὴν βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ θύραν Παραδείσου
Ἀσώμεν πάντες ἄσώμεν, ὕμνον τῇ Θεοτόκῳ
Βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, Στάμνον τὴν Παναγία
Τὸν γλυκερὸν Παράδεισον, τὴν ἄσπιλον Παρθένον
Ὑπὸ Δαβὶδ καὶ Ἰωσήφ Ἰωακείμ καὶ Ἀννης
Ἐφάνη νέος Οὐρανός, καὶ νέα βασιλεία.
Καὶ τριφεγγὴς Ἀνατολὴ καὶ θύρα Παραδείσου
Τὴν Γέννησίν σου προσκυνῶ τὸν τόκον σου δοξάζω
Καὶ σὲ Ἁγία Δέσποινα, ὕμνῳ καὶ προσκυνῶ σε
Ψάλλε Δαβὶδ, ψάλλε Μωϋσῆ· ψάλλετε ᾧ Προφῆται
ψάλλε καὶ σὺ Ἰακώβε, καὶ ἀδελφε Κυρίου
Ψάλλε καὶ σύ, Παράδεισε, μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων
Ὅτι ἐφάνη σήμερον, ἡ σοῦ Ἀγιωτέρα
Καὶ Πλατυτέρα οὐρανῶν ὑπερκαθαρωτέρα.
Ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτής, κρίναι τὴν Οἰκουμένην
Τότε ἡμᾶς βοήθησον, Δέσποινα Θεοτόκε.

*Ὁ βίος καὶ ἡ κοίμησις τῆς Παντανάσσης
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας.*

Ἡ Παντάνασσα καὶ μήτηρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔζησεν ἐν τῇ προσκαίρῳ ταύτῃ
ζωῇ ἔτη 59, ὡς πληροφορούμεθα ἐκ τῆς Ἱερᾶς
Γραφῆς :

Ἐγεννήθη ἡ παρθένος Μαριάμ, ἐκ τῶν δι-
καίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννας τῶν γονέων αὐτῆς, 8
Σεπτεμβρίου, τὸ ἔτος 17 πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννή-
σεως ὅπου ἐορτάζει ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τὸ
Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.

Τὴν 21 Νοεμβρίου, ἐορτὴ τῶν σεβασμίων Εἰ-
σοδίων τῆς Θεοτόκου, ὅπου προσέφερον οἱ γονεῖς
τῆς Παναγίας 3 ἐτῶν βρέφος ὡς δῶρον τοῦ Κυ-
ρίου, ἐκπληροῦντες τὴν ὑπόσχεσιν ὅπου ἔδωκαν
εἰς τὸν Κύριον πρὶν τῆς Γεννήσεως της, ὅπου διέ-
μεινε εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων ἕως τὸ 15 ἔτος
τῆς ἡλικίας της τρεφομένη δι' οὐρανοῦ Ἄρτου
ὑπὸ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ἥτοι ἀπὸ 11 καὶ
καὶ 3 ὅπου εἰσῆλθεν γίνονται ἐν ὅλῳ ἔτη 15.

Μετὰ μῆνας τρεῖς. Ἐγένεν ὁ Εὐαγγελισμὸς
Μαρτίου 25, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωσήφ, ὡς συγ-
γενῆς καὶ προστάτης τῆς Παναγίας, διότι εἶχον
ἀποθάνει οἱ γονεῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ διέμεινε
ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ δικαίου Ἰωσήφ, ὅπου
ἤκουσε καὶ τὸν Ἀρχαγγελικὸν ἀσπασμόν, χαῖρε

Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Καὶ ἰδοὺ ἡ
δούλη Κυρίου γένοιτο μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἔβαινεν 9 μῆνας
μετὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν Δεκεμβρίου 25, ὅπου γί-
νονται ἕως ἐδῶ ἔτη 16 τῆς Παναγίας μας.

Μετὰ τὴν Γέννησιν τοῦ Σωτῆρος ἔζησεν ὁμοῦ
μὲ τὸν μονογενῆ τῆς Υἱὸν, ἔτη 32 ὅπου γίνονται
ἐν ὅλῳ 48 ἕως τῆς Σταυρώσεως τοῦ ἀναμαρτή-
του καὶ Θεανθρώπου τέκνου της.

Μετὰ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου ἔζησε μὲ τὸν
Ἐπιστήθιον Ἰωάννην τὸ θεολόγον καὶ παρθένον
εἰς τὴν οἰκίαν της ἔτη 11, ἥτοι ἐν ὅλῳ 59 ἔτη.

Ἐως ἐδῶ ἔχομεν καὶ τὴν Σεβάσμιον Κοίμη-
μην τῆς Θεοτόκου, ἥτοι τὴν Μετάστασιν, ὅπου
πρὸ 3 ἡμερῶν ἔστειλε ὁ μονογενὴς Υἱὸς τὸν Ἀρ-
χάγγελον Γαβριήλ, καὶ τὴν εἰδοποίησε τὰ περὶ
τῆς ἀφίξεώς της εἰς τοὺς Οὐρανούς, καὶ κατέβη ὁ
Κύριος ἡμῶν καὶ ἔλαβε τὴν παναγίαν της ψυχὴν
καὶ τὴν κατέταξε εἰς τὸν Δεσποτικὸν Θρόνον,
μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ παρατάξεως, συνο-
δουμένη μετὰ τῶν Ἀρχαγγελικῶν Δυνάμεων
χερουβὶμ καὶ Σεραφεὶμ Ἀυγούστου 15 ὅπου ἐδῶ
συμπληρώνομεν τὴν χρονολογίαν τῆς Θεοτόκου,
ὅπου ἔζησεν ἐν τῇ προσκαίρῳ ταύτῃ ζωῇ.

Ἡς ταῖς εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις φωτίσαι καὶ
διαφυλάξαι πάντας ἡμᾶς. Ἀμήν.

Πασχάλια ἀπὸ τὸ 1928 ἕως 1953.

- Τριώδιον Ἰανουαρίου 26.
Πάσχα. Ἀπριλίου 6.
Χριστούγεννα ἡμέρα Πέριπτη.
1926. Τριώδιον Φεβρουαρίου 8 Πάσχα Ἀπριλίου 19. Χριστούγεννα Παρασκευή.
1927. Τριώδιον Ἰανουαρίου 31. Πάσχα Ἀπριλίου 11. Χριστούγεννα Σάββατο.
- 1928 Τριώδιον Ἰανουαρίου 23. Πάσχα Ἀπριλίου 2. Χριστούγεννα Δευτέρα. Βίσεκτος.
- 1929 Τριώδιον Φεβρουαρίου 11. Πάσχα Ἀπριλίου 22. Χριστούγεννα Τρίτη.
- 1930 Τριώδιον Ἰανουαρίου 27. Πάσχα Ἀπριλίου 7. Χριστούγεννα Τετάρτη.
- 1931 Τριώδιον Ἰανουαρίου 19. Πάσχα Μαρτίου 30. Χριστούγεννα Πέμπτη.
- 1932 Τριώδιον Φεβρουαρίου 8. Πάσχα Ἀπριλίου 18. Χριστούγεννα Σάββατον. Βίσεκτος.
- 1933 Τριώδιον Ἰανουαρίου 23. Πάσχα Ἀπριλίου γ'. Χριστούγεννα Κυριακή.
- 1934 Τριώδιον Ἰανουαρίου 15. Πάσχα Μαρτίου 26. Χριστούγεννα Δευτέρα.
- 1935 Τριώδιον Φεβρουαρίου 4. Πάσχα Ἀπριλίου 15. Χριστούγεννα Τρίτη.
- 1936 Τριώδιον Ἰανουαρίου 20. Πάσχα 30 Εὔαγ. Μ. Τρίτη. Χριστούγεννα Πέμπτη.
- 1937 Τριώδιον Φεβρουαρίου 8. Πάσχα Ἀπρι-

- λίου 14 Χριστούγεννα Παρασκευή.
- 1938 Τριώδιον Ἰανουαρίου 31. Πάσχα Ἀπριλίου 11. Χριστ. Σάββ. ὡς καὶ τὸ 1927.
- 1939 Τριώδιον Ἰανουαρίου 16. Πάσχα Μαρτίου 27 Εὔαγ. Μ. Παρασκ. Χριστ. Κυριακή.
- 1940 Τριώδιον Φεβρουαρίου 5. Πάσχα Ἀπριλίου 15. Εὔαγ. Κ. Δ. Νηστειῶν Χριστούγεννα Τρίτη. Βίσεκτος.
- 1941 Τριώδιον Ἰανουαρίου 27. Πάσχα Ἀπριλίου 7. Χριστούγ. Τετάρτη ὡς τὸ 1930.
- 1942 Τριώδιον Ἰανουαρίου 12. Πάσχα Μαρτίου 23 Εὔαγ. Τρίτη τοῦ Πάσχα. Χριστούγεννα Πέμπτη.
- 1943 Τριώδιον Φεβρουαρίου 1. Πάσχα Ἀπριλίου 12. Χριστούγ. ἡμέρα Παρασκευή.
- 1944 Τριώδιον Ἰανουαρίου 24. Πάσχα Ἀπριλίου 3. Χριστούγεννα Κυριακή. Βίσεκτος.
- 1945 Τριώδιον Φεβρουαρίου 12. Πάσχα Ἀπριλίου 23. Χριστούγεννα Δευτέρα.
- 1946 Τριώδιον Ἰανουαρίου 28. Πάσχα Ἀπριλίου 8. Χριστούγεννα Τρίτη.
- 1947 Τριώδιον Ἰανουαρίου 20. Εὔαγ. Μ. Δευτέρα. Πάσχα Μαρτίου 3. Χρ. Τετάρτη.
- 1948 Τριώδιον Φεβρουαρίου 9. Πάσχα Ἀπριλίου 19. Χριστ. ἡμέρα Παρασκευή.
- 1949 Τριώδιον Ἰανουαρίου 31. Πάσχα Ἀπριλίου 11. Χριστούγεννα Σάββατον.

1950 Τριώδιον Ἰανουαρίου 16. Πάσχα Μαρτίου 27. Εὐαγ. Μ. Παρασκευή. Χριστούγεννα Κυριακή.

1951 Τριώδιον Φεβρουαρίου 5. Πάσχα Ἀπριλίου 16. Χριστούγεννα ἡμέρα Δευτέρα.

1952 Βίσεκτος. Τριώδιον Ἰανουαρίου 28. Πάσχα Ἀπριλίου 7. Χριστούγεννα Τετάρτη.

1953 Τριώδιον Ἰανουαρίου 12. Πάσχα Μαρτίου 23. Εὐαγ. Τρίτη τοῦ Πάσχα. Χριστοῦ γεννα Πέμπτη.

Εὐχή εἰς τοὺς μετανοοῦντας. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἰώμενος πᾶσαν ἀσθένειαν τῶν ἀνθρώπων, ὁ θέλων πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ βουλόμενος τὴν θά·ατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὥς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. Σὺ, Κύριε καὶ ἀναμάρτητε Θεέ μου, ὅπου ἐκάλεσας τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, καὶ ἤνοιξας τὰς ἀχράντους σου χεῖρας καὶ ἐδέχθης τὸν Ληοτήν, τὸν Τελώνην, τὸν Ἀσωτον, τὸν διώκτην Ἀποστόλον Παῦλον, τὸν Κορυφαῖον τῶν Ἀποστόλων Πέτρον, καὶ τοὺς προσέλαβες εἰς τὸ Ἀποστολικόν σου κήρυγμα καὶ τοὺς ἔδωσες τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Διὸ καὶ ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δοῦλοί σου, σὲ ἱκετεύομεν δεόμενοι γονυκλιτῶς ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν ἱκέσιον κατάνυξιν, ὅπου μετὰ δακρύων σου προσφέ-

ρομεν, καὶ συγχώρησον, ἡ ἐκουσίῳς ἡ ἀκουσίῳς τὰς πολλὰς μας ἁμαρτίας εἴτε ἐν λόγῳ, ἡ ἐν ἔργῳ, ἡ κατὰ διάνοιαν, ἡ ἐν νυκτί, ἡ ἐν ἡμέρᾳ, ἡ ὑπὸ κατάραν ἱερέως, ἡ πατρὸς, ἡ μητρός, παρεπίκρανεν αὐτοὺς, συγχώρησον πάντας ἡμᾶς τὴν συμπαθεστάτην, καὶ ἀμνησίκακόν σου φιλεθροπρίαν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν παρᾶτων, ἐξουσιαστής Οὐρανοῦ καὶ γῆς, εὖς ἐπλασας ἡμᾶς τηρεῖν τὰς ἀγίας σου ἐντολάς, καὶ λατρεύειν Σὲ τὸν μόνον ἀναμάρτητον Θεόν, διότι εἰς ἐσὲ ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Ἅγιον καὶ ὑπερένδοξον ὄνομά σου, ἐλπίζομεν σωτηρίας καὶ ἐλπίδος τυχεῖν, τῶν οὐρανίων καὶ ἐπιγείων ἀγαθῶν ἀξιῶσαι ἡμᾶς, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου σου μητρός, τῶν Θεοκηρύκων καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, τοῦ Ὁσίου Μελετίου, Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν Ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Εὐχή συγχωρητικὴ διὰ τοὺς μετανοοῦντας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Δαβὶδ, μετανοήσαντος καὶ κλαίσαντος τὰς ἁμαρτίας του, καὶ Πέτρου ἀρτήσαντός σε, καὶ Πόρνην βρέξασαν ἐκ δακρύων τῆς

τοὺς ἀχράντους σου πέδας, ὡς καὶ τὸν Τελώνην καὶ Ἀσωτον μετανόησαντες, ἐσυγχώρησας αὐτοὺς, οὕτω καὶ ἡμεῖς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας μετανοοῦντας, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλάνθρωπῃ παραβλέπων πάντα τὰ πεπραγμένα τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα, διότι ὡς ἄνθρωποι ἐπλανήθημεν ἐκ τοῦ διαβόλου, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἰερέως, ἢ τῶν ἰδίων γονέων μας, ἢ ἔργῳ ὑπήχθημεν.

Αὐτός. Δίσποτα φιλάνθρωπε, συγχώρησον τοὺς δούλους σου, καὶ πάριδε ὡς πολυέλεος τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ Σοὶ τὴν δέξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πνευματικοὶ συμβουλαὶ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς.

Θεωρῶ ἱερόν μου καθῆκον, ἵνα ἀπευθύνω πρὸς τὸ φιλόδοκόν μου ποίμνιον τὰς κάτωθι πνευματικὰς μου συμβουλὰς. Βλέπων οἰκογενείας καλῆς τάξεως καὶ μεγάλης μορφώσεως νὰ καταγίνωνται εἰς ἄσημα καὶ ἀνήθικα βιβλία, τῆς Χαλιμάς, τοῦ Μπερτεδούλου καὶ πολλῶν ἄλλων μυθιστορημάτων, νὰ ἀδιαφοροῦν τῶν ἱερῶν ἀναγνωσμάτων τῶν

θεοπνευμάτων γραφῶν καὶ ἐκκλησιαστικὴν παραδόσεων, νὰ εἶναι ἀφωτισμένοι ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς ἱστορίας, ὅπου δὲν ἔχουν παντελῶς θέσιν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ χαίρεται ὁ διάβολος καὶ νὰ λυπῆται ὁ Χριστὸς μας. Ἐκ τῶν μυθιστορημάτων ποιοὺς καρποὺς δύνανται νὰ προσφέρουν εἰ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ταύτης, τὴν ἀνηθικότητα, τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἱερῶν παραδόσεων ἀπέναντι τῆς θαίας μεγαλειότητος Ἐκ δὲ τῶν ἱστορικῶν συγγραμμάτων τοὺς βίους τῶν Ἁγίων δύνανται νὰ φανῶσι χρήσιμοι ἐν τῇ κοινωνίᾳ, εὐσεβεῖς, ἐνάρετοι Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι, ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ, νὰ φέρωσιν ἀγαθοὺς καρποὺς, νὰ τιμηθῶσιν ἐκ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, διὰ τὴν ἐνάρετον αὐτῶν πολιτείαν, νὰ μιμηθῶσι τοὺς μεγάλους ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ὅπου ἠγωνίσθησαν καὶ ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἡμῶν πίστεως, καὶ ἐφάνησαν ἥρωες ἐμπροσθεν Βασιλέων καὶ τυράννων, ἐμολογοῦντες τὸν Κύριον ἀληθινὸν Σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός. Μὴ πλανᾶσθε Χριστιανοὶ ἀπὸ τοῦ ψεύδους καὶ ἀπὸ τὴν ἀπάτην τοῦ πονηροῦ, διότι θὰ κλαύσετε πικρῶς καὶ οὐδεὶς θέλει εὐρεθῇ νὰ σᾶς παρηγορήσῃ, εἰμὴ ἡ εἰλικρινὴς μετάνοια καὶ ἡ μεσιτεία τῶν Ἁγίων, ὅταν τοὺς ἀγαπῶμεν θέλουν παρακαλέσει τὸν Θεὸν νὰ μᾶς συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας μας. Γένοιτο.

Ὁμιλία περὶ τῆς Ἱερᾶς Μεταλήψεως.

Μυστήριον μέγα τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας ἡ ἱερὰ Μετάληψις. Ἄξιος ὁ ἐργάτης ὁ προσερχόμενος μετὰ φόβου καὶ τρόμου εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο μυστήριον· λέγει ὁ Κύριος· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. Τὸ πάλαι ὑπῆρχεν εἰς τοὺς Χριστιανοὺς θεϊκὸς ἔρως, καὶ προσήρχοντο μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας, καὶ ἐκοινωνοῦν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ὅπου σήμερον δυστυχῶς προσέρχονται οἱ Χριστιανοὶ ὅχι ἀπὸ εὐλάβειας, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ συνήθειας καὶ μεταλαμβάνουσιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

«Πῦρ γὰρ ἐστὶ τοῖς ἀναξίοις φλέγον».

Πολλοὶ ἀποθνήσκουσι προῶρως μὲ τὸ νὰ προσέρχωνται καὶ νὰ κοινωνοῦν ἀναξίως. Αἱ Ἀποστολικαὶ διατάξεις, οἱ ἱεροὶ νόμοι τῆς Ἐκκλησίας περιφρονοῦνται, αἱ ἱερὰ νηστεία ἀγνοοῦνται, ἡ ἀγάπη λησμονεῖται, ἡ ἐλεημοσύνη ἀποφεύγεται, αἱ ἀνήθικοι καὶ αἰσχροὶ πράξεις αὐξάνουν, τὸ κακὸν βασιλεύει, τὸ καλὸν κρύπτεται, ὁ διάβολος ἐν δόξῃ βασιλεύει καὶ τὸ ὑψηλὸν ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ περιφρονεῖται, καὶ οἱ ἀσυνειδήτοι ἄνθρωποι ἀνευσυνειδήτως προσέρχονται φορτωμένοι εἰς τὴν ἁμαρτίαν καὶ κοινωνοῦν. Ὑποκριταί, ψευδόχριστοι, ἀπατεῶνες, ραδιοῦργοι, προληπτικοί, δυσειδαίμονες τὸ πλεῖστον τοῦ γυναικείου φύ-

λου προσέρχονται χωρὶς νὰ αἰσθανθοῦν τί κακὸν πράττουν καὶ κοινωνοῦν οἱ ταλαίποροι τῶν ἀχράντων μυστηρίων· φοῖξον ἤλιε καὶ τρόμαξον ἡ γῆ τὴν τοιαύτην ἀσέβειαν καὶ ἀναισθησίαν τῶν ἀνοήτων τούτων γυναικῶν. Τὸν φθόνον, τὴν καταλαλιάν, τὴν ὑπερηφάνειαν, τὴν κατάκρισιν, ὅλα αὐτὰ τὰ θεωροῦν ἀσήμαντα, διότι δὲν ἐμελέτησαν τὰς ἱερὰς γραφάς, οὐτε διάθεσιν ἔχουν νὰ ἀκούσουν. Ἡ ἁμαρτία ἐγίνε συνήθεια, καὶ ἐνίκησε κατὰ τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἡ συνήθεια. Δὲν μελετοῦν καλῶς οἱ ἄνθρωποι τί κακὸν κάμνουν, καὶ ζητοῦν ἄργά, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκουν τὴν σωτηρίαν τους, καὶ ἔρχεται ὁ θάνατος προῶρως καὶ λαμβάνομεν τὴν αἰώνιον κόλασιν.

Διὰ νὰ δεχθῇς ἄνθρωπον κάμνεις προετοιμασίαν, διὰ νὰ δεχθῇς τὸν Οὐράνιον καὶ Δημιουργόν σου Θεόν, δὲν πρέπει νὰ κάμῃς μεγαλειτέραν προετοιμασίαν, νὰ γίνῃς μιμητὴς τοῦ Θεοῦ, ὅπου εἶναι τὸ φῶς σου, ἡ ζωὴ σου, ἡ ἀγάπη καὶ ἔχει χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν μέσα ἡ ψυχὴ σου; Φοβερόν τὸ ἐμπέσειν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος, ὡς εἵπωμεν καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν ἀπεράντων αἰώνων, καὶ Δημιουργὴς οὐρανοῦ τε καὶ γῆς, καὶ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων. Ἀμήν.

III βλασφημία.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι Χριστιανοὶ ὅπου ἀντί προσηχῆς καὶ δοξολογίας ἔχουν εἰς τὸ στόμα των τὴν βλασφημίαν, μὲ κάθε μικρὰν στενοχωρίαν των καὶ θλίψιν βλασφημοῦν τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Παναγίαν, καὶ ὅχι μόνον οἱ μεγάλοι βλασφημοῦν, ἀλλὰ βλασφημοῦν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ γέροντες καὶ αἱ γραῖται καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ μικροὶ παῖδες. Παντοῦ ὑδρίζεται τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου, καὶ νομίζετε ὅτι ἡμποροῦν ποτὲ αὐτοὶ οἱ βλάσφημοι νὰ συγχωρεθοῦν ἀπὸ τὸν Θεόν; ποτὲ δὲν συγχωρεῖται ἡ βλασφημία, διότι λέγει ὁ Κύριος εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὅτι ὅποια ἁμαρτία κάμνετε ἔσεῖς οἱ ἄνθρωποι καὶ μενανοήσετε μὲ ὅλη τὴν καρδιά σας θὰ σὰς συγχωρέσω, ὅποιος ὅμως βλασφημεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον οὐδέποτε θὰ τοῦ συγχωρέσω εἰς τὸν αἰῶνα, λοιπὸν ὅποιος βλασφημεῖ, πρὸς ὅσον Θεοῦ δὲν θὰ ἀξιωθῇ νὰ ἰδῇ. Καὶ ποῖον ὑδρίζεις ταλαίπορε ἄνθρωπε; ὑδρίζει, ἐκεῖνον τὸν δικοῖον τρέμουσιν οἱ Ἄγγελοι, βλασφημεῖς ἐκεῖνον ὅπου ἐποίησεν ὅλον τὸν κόσμον καὶ δύναται ἂν θέλῃ νὰ σὲ κάμει στάκτη, ἀλλὰ μακροθυμεῖ, βλασφημεῖς ἐκεῖνον ὅπου ὅλα τὰ ἔθνη λατρεύουν καὶ τὸν προσκυνοῦν ὡς ἀνώτερον πάσης τῆς κτίσεως. Καὶ ποῦ θὰ καταφύγῃς ὅταν ἀσθενήσῃς ἢ κινδυνεύῃς; ποῖος θὰ σὲ σώσῃ ὅταν δὲν ἔχῃς φίλον σου τὸν Θεόν; Ποῖος θὰ σοῦ φανῇ

παρήγορος εἰ τὴν στενοχωρίαν σου, νομίζεις οἱ συγγενεῖς σου καὶ οἱ φίλοι σου ὅτι θὰ σὲ σώσουν; αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ σοῦ κάμουν τίποτα, ὅταν λείπει ἀπὸ ἐπάνω σου τὸ θεῖον ἔλεος. Ἐὰν μὴ ὁ Κύριος φυλάξῃ πόλιν εἰς μάτην ἡγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Ἀλλοίμονόν σου ὅταν φύγῃ τὸ θεῖον ἔλεος ἀπὸ ἐπάνω σου, εἶσαι ἕνα πλοῖον πλέον εἰς φοβερὰν τρικυμίαν ἀνευ πλοιάρχου, ἀφινόμενον εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυμάτων, ἕως οὗ καταποντισθῇ.

31 Ἰανουαρίου τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων καὶ Ἡλίας τοῦ Ἀρδοῦνης. Ἀπολ. Ἦχος δ'.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεῖς ἐν τῷ Ἄθῳ, ἴσαιο-
μάρτυς, ἀθλοφόρε Ἡλία, ὡς ἔλαφος ἐξέδραμες
πρὸς ἀθλοῖν, ἐκπλήξας τοὺς κακόφρονas, τῇ
στεργῇ σου ἀθλήσει, εὐφρανas τὴν Ὀρθόδοξον
πέλιν τῶν Καλαμαίων, καὶ διὰ τοῦτο πάντες σε
ἡμεῖς ἐν ὑμνωδίαις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον Ἦχος Δ'. Ἐπεφάνης.

Ἰατροῖον ἔχοντες παντοίων νόσων, τὴν σὴν Κάραν,
ἐνδοξε Ἡλία, θῦμα τοῦ Χριστοῦ, εὐχαριστοῦντές σοι
κράζομεν, χαίροις μαρτύρων παιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε εὐφημίσωμεν οἱ πιστοί, Ἡλίαν τὸν γενναῖον,
καὶ ἐν Μάρτυσι θαυμαστόν, τὸ ῥόδον, τὸ κρίνον, ὑα-
κύνθου τὸ μῆλον τὸ εὖσμον, Κυρίου τὸν οὐρανό-
φρονα,

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΑΙ ΙΕΡΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Τῆς Λαμπρᾶς καὶ ἐνδόξου Μεταμορφώσεως
Τῆς Παναγίας Μυριδιωτίσεως Κυθήρων
Τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρχ. Αἰγίνης Ζακύνθου
Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ
Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος
Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομ. Κωνσταντίνου Ὑδρας
Τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Μαγ. Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος
Τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλ. καὶ Ἰσαποστόλου Μα-
γδαληνῆς καὶ Ἁγίας Μαρκέλλης
Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσ. αθίου.
Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου.
Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου ἐπ. Σμύρνης
Τῆς Ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης Ἀθηνῶν
Τοῦ Ἁγίου Ἱερομ. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου
Βίοι ὁμοῦ Ἁγίων Ἀναγύρων καὶ Παράκλ. καὶ Βίος
τῶν Ἁγίων Ἀκινδύνων. 1 καὶ 2 Ν. βρίου ἡ Ἑορτή των.
Ἱεραὶ Καταβασίαι καὶ Μεγαλυνάρια ὅλου τοῦ ἔτους.
Τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς 26 Ἰουλίου
Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων
Τοῦ Ἁγίου Φανουρίου τοῦ Νεοφανοῦς
Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.
Τοῦ Ἁγίου Ἱερομ. Βλασίου.
Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μητροπολ. Θηβῶν.
Παράκλησις καὶ Χαιρετισμοὶ εἰς τὸν Ἀγ. Γεώργιον
Παράκλησις καὶ Χαιρετισμοὶ εἰς τὸν Δημήτριον.
Παράκλησις καὶ χαιρετισμοὶ εἰς τοὺς πρωτοκορυ-
φαίους Ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.
Παράκλησις καὶ χαιρετισμοὶ εἰς τοὺς Ταξιάρχας.
Ἀκολουθία τῆς Εὐρέσεως τῆς Εὐαγγελιστρίας Τήνου
Βίοι καὶ Ἀκολουθίαι διαφόρων Ἁγίων.
Καὶ μικρὰ φυλλαδια τῆς Μεταλήψεως, Νεκρωσίμου
Ἀκολουθίας καὶ Ἀκολουθία τῆς Ἱερᾶς Παρά-
κλήσεως.

Εὐρίσκονται παρὰ τῷ Αἰδεσιμωτάτῳ Γεωργίῳ Α.
Βουτέρῃ Ἱερεῖ, Ἐφημερίῳ Ὁσίου Μελετίου, Οἰ-
κία τοῦ Ὁδοῦ Ἁγίου Μελετίου Ἀριθ. 25. Τράμ
Ἀχαρνῶν - Τέρμα.